

РЕШЕНИЕ

№ 980

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **3158** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от А. П. Ц. срещу Отказ № 93-2-1/06.03.2019г. на Директор на Център за асистирана репродукция, постановен по заявление за достъп до обществена информация вх. № 93-2/27.02.2019г.

Жалбоподателят твърди, че търсената от него информация попада в приложното поле на ЗДОИ, тя е обществена по своя характер и не съществуват законови ограничения същата да му бъде предоставена. Моли отказът да бъде отменен, съответно – да бъде предоставен достъп до информация.

В проведеното открито съдебно заседание на 17.01.2020г. жалбоподателят [фирма], редовно призован се представлява от адв. Н. М., който поддържа направеното оспорване на акта по съображенията, изложени в писмено становище от 28.05.2019г. и претендира присъждане на разноските по делото, които съгласно приложения списък възлизат в размер на сумата от 1 985.54 лева.

Ответникът- Директор на Център за асистирана репродукция, редовно призован не изпраща свой процесуален представител при провеждане на заседанието на 17.01.2020г. В писмени бележки от 28.01.2020г., чрез адв. М. Я. мотивира становище, че актът е издаден от компетентен орган, в установената форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с материалното право и

целта на ЗДОИ. В закона не се съдържа изрична разпоредба, която да задължава органа да извърши систематизация на налична информация.

Софийска градска прокуратура, редовно призвана, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релеванните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление вх. № 93-2/27.02.2019г. [фирма] е депозирало пред Центъра за асистирана репродукция заявление, с което е поискало да му бъде предоставена обществена информация за периода 2016г.-2018г., съдържаща обобщени данни по следните критерии: 1.брой лечебни заведения, сключили договор с Ц., 2.брой финансирани процедури, 3.брой клинични бременности, 4.брой родени деца, 5.брой финансирани дейности от Ц., разпределени по вид: „класическо ин витро”, „спонтанен цикъл”, „I.”, 6. финансирани лекарствени продукти в опаковки /G., B., P., F., M., M., E. в съответната дозировка/.

С оспореното Решение № 93-2-1/06.03.2019г. Директора на Центъра за асистирана репродукция е отказал достъп до обществена информация по заявлението със следните мотиви: „не е предвидено задължение Ц. да събира и да съхранява информацията в обобщен вид и систематизиран по посочените критерии и конкретно до брой финансирани процедури по техния вид /„класическо ин витро”, „спонтанен цикъл”, „I.”/, както и финансирани лекарствени продукти по вид и опаковка. На основание чл.7 т.14 от ПОРДЦАР Директорът осигурява ежегодно, в срок до 1 април на следващата година, обявяването на интернет страницата на Ц. на информация за всяко лечебно заведение относно:

а) успеваемостта на дейностите по асистирана репродукция, финансирана от центъра по образец, по образец съгласно приложение № 1 към чл. 5, т. 6 и чл. 7, т. 10, част 2, разпределена и по възрастови групи съгласно приложение № 1 към чл. 5, т. 6 и чл. 7, т. 10, част 1, т. 2;

б) средния период за изчакване от връчване на заповедта до започване на процедура за асистирана репродукция за всяко лечебно заведение (за периода 1 януари - 31 декември на предходната година).

Информация относно брой финансирани дейности по видове и лекарствени продукти по вид и опаковки не може да бъде предоставена, тъй като същата не е налична в Ц. в систематизиран, съобразно посочените в заявлението критерии. За да бъде предоставена тази информация е необходимо данните да се анализират, систематизират и да се изготви нарочна справка в табличен вид по зададените критерии, което не влиза в обхвата на дейността на Ц.. За да бъде предоставена търсената информация, тя трябва да е налична в искания вид и да е създадена в обхвата на дейността на Ц., а не да се подготвя по повод направено искане. Ц. няма предвидено нормативно задължение да създава и съхранява информация с посоченото систематизирано съдържание относно финансирани дейности по вид и финансирани лекарствени продукти по вид и опаковка.

По отношение на информацията относно брой финансирани процедури и успеваемост /брой клинични бременности, раждания и родени деца/ за периода 2016г.-2018г. за всяко лечебно заведение, за тази обществена информация е предвиден ред за предоставянето ѝ чрез публикуване на интернет страницата на Ц.. Информацията ще може да бъде предоставена след обобщаване на годишните отчети на лечебните

заведения и публикуването им след 01.04.2019г.”

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима като депозирана в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният отказ е постановен по подадено от [фирма] заявление по реда на ЗДОИ /чл. 40, ал. 1 във връзка с чл. 4 от с.з./ Постановено е и определение № 12484/20.09.2019г. по адм.дело № 10252/2019г. на ВАС на РБ, V-то отделение, с което е прието, че жалбата е насочена срещу ИАА, който подлежи на съдебен контрол за неговата законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Център за асистирана репродукция е второстепенен разпоредител с бюджет към министъра на здравеопазването, чийто Директор се назначава по трудово правоотношение от него. Ц. е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ и за него съществува задължението да осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

Насрещно на това задължение е правото на гражданите да изискат информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република България/. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала.

Съгласно Решение № 7 от 4 април 1996г. по к.д. № 1 от 1996г. на КС: „Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до общественозначима информация. Съдържанието на това задължение подлежи на определяне по законодателен път. То включва задължение на държавните органи да публикуват официална информация, както и задължение да се осигурява достъп до източници на информация. Неговото ограничаване на основанията, посочени в изр. 2, изисква установяване по законодателен път на обстоятелствата, които се отнасят до съображения за национална сигурност или защита на обществения ред. Това се отнася и до основанията, на които може да бъде отказвана информация на гражданите от страна на държавни органи или учреждения съгласно чл. 41, ал. 2 от Конституцията. Правото, установено в тази разпоредба е лично. То се свързва с обоснован законен интерес на гражданите, а ограничаването му - със създаването на законова регламентация на хипотезите, в които информацията съставлява държавна тайна или друга тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ“.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая потърсената и отказана информация има характера на обществена такава, тъй като е свързана с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да бъде обективизирана върху хартиен, електронен или друг носител /като звукозапис или видеозапис; чл. 2, ал. 2 във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗДОИ/, т.е. носители, съхранени, получавани или създадени от организация от обществения сектор /задължените по ЗДОИ субекти – чл. 3, ал. 4 от с.з./. С оглед търсената от [фирма] информация по заявлението вх. № 93-2/27.02.2019г. се установи, че тя е и служебна –

такава, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ/. В случая не се цели предоставянето на информация, съдържаща се в актове/документи на Ц. /чл. 9, ал. 1 във връзка с чл. 10 от ЗДОИ/, а изготвянето на справки с обобщителен характер. Служебната информация е не само предхождаща официалната информация, преди издаването на акт /документ/ от Ц., но и такава събирана, създавана и съхранявана по повод неговата дейност. В случая точно това се изисква от [фирма], неоснователно отказано му от Директора на Ц.. Допустимо е предоставянето на информация под формата на писмена справка, когато в същата са систематизирани конкретни данни, налични за определения период в администрацията на ответника. Достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен в изрично изброените в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези.

В случая жалбоподателят е поискал информация с конкретни параметри, т.е. сведения/данни за дейността на Ц.. Съгласно чл.5 т.1 и т.2 от ПОРДЦАР Центърът осъществява следните функции:

1. организационно и финансово подпомагане на български граждани и лица по чл. 83 ал.1 и ал.3 от ЗЗ за извършване на дейности по асистирана репродукция в лечебни заведения в Република България;
2. контрол върху дейността по асистирана репродукция, отчетността на медицинската, финансовата и друга документация и успеваемостта на лечебните заведения, получили финансиране от центъра, както и за спазване на чл.39г.

Съгласно чл. 28 ПОРДЦАР „Финансирането на дейностите по асистирана репродукция се извършва въз основа на договори между директора на центъра и лечебните заведения”. Ето защо, търсената информация относно лечебните заведения, сключили договор с Ц. освен, че е налична при ответника, последният в акта от 06.03.2019г. не е изложил никакви конкретни мотиви защо не я предоставя на искателя.

На второ място, съгласно чл.7 т.10 от ПОРДЦАР, след като Ц. има задължение да представя на Министъра на здравеопазването отчет за дейността си в срок до 20 февруари на следващата година и видно от неговия образец /Приложение № 1, част 2, „Успеваемост”/, в него се съдържат данни за конкретното лечебно заведение, брой финансирани процедури за последните три години, брой клинични бременности, брой раждания и брой родени деца. Тази информация е с обществен характер, същата е създадена и се съхранява от задължения субект и противно на съжденията на ответника е налична при него, като не съществува нормативно ограничение да се предостави на заявителя.

На трето място, по см. на чл.40 ал.2 т.2 от ПОРДЦАР дейностите по асистирана репродукция се заплащат на два етапа, като лечебното заведение представя: 1./ протокол съгласно приложение № 8, подписан от заявителя и лечебното заведение, в който са описани всички извършени дейности и приложени лекарствени продукти, техният вид, количество и цени; 2./ фактура, съдържаща пълно описание и стойност на извършените дейности и използваните лекарствени продукти, включително партидни/серийния номер на лекарствените продукти. Това означава, че в Ц. следва да се съхраняват протоколите по образец № 8, със съдържаща се в тях детайлна информация и описание на извършените дейности и използваните лекарствени

продукти по вид, количество и цени.

Правопораждащ факт за задължителното произнасяне по реда на чл. 28 от ЗДОИ на Директора на Ц. е характерът на исканата информация. Ако исканата от заявителя информация е обществена по своя характер, органът е длъжен да се произнесе по направеното искане, като предостави или откаже предоставянето на исканата информация с оглед на ограниченията по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ. Ако исканата информация не е обществена по своя характер, за сезирания орган няма да е налице задължение за произнасяне, тъй като компетентността му не би имала обект, по отношение на който да бъде упражнена. В случая се констатира безпротиворечиво, че исканата информация попада в обхвата на чл. 2, чл. 9-чл. 11 от ЗДОИ, поради което и на изследване подлежат предпоставките на чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ, чиято липса, по аргумент на противното, обуславя осигуряване на достъп до обществена информация. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато: исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон /чл. 7, ал. 1 и чл. 9, ал. 2 от с.з./, както и в случаите по чл. 13, ал. 2 от с.з.– когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и/или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Административният орган не е изследвал предпоставките по смисъла на чл. 37, ал. 1 и чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, включително засегнати ли са интересите на трети лица и те да са обективирали изричен отказ от предоставяне на исканата обществена информация, както и дали е налице или не надделяващ обществен интерес. От събрания по преписката материал не се установява нито едно от законоустановените основания за отказ.

За пълнота, съдът посочва и възприема и мотивите на Решение № 9892 от 01.07.2013г. по адм.д. № 3587/2013г., VII отд. на ВАС на РБ: „ В съответствие с принципите, анонсиран в чл. 6 ЗДОИ, следва органът, позоваващ се на липсата на исканата информация, т.е. на фактичката невъзможност за предоставянето ѝ, да посочи в отговора си до заявителя защо не разполага с конкретната информация. Една от целите на ЗДОИ е именно прозрачност в осъществяване на публично-властническите правомощия, както и в развитието на обществения живот като цяло. След като по силата на нормативен акт е установено, че информация, като поисканата е създадена, респ. към определен момент органът е разполагал с нея, то чл. 6, ал. 1, т. 3 ЗДОИ, въздигащ принципа на осигуряване на законност при търсенето и получаването на обществена информация, както и чл. 6, ал. 1, т. 1 ЗДОИ, налагащ принципа на откритост и достоверност на информацията, изискват органът в подобна хипотеза не просто да укаже на заявителя, че не разполага с информация, каквото твърдение би било фактически неустановимо и непроверимо по съдебен ред. Цитираните норми изискват органът да мотивира защо и от кой момент същият не разполага с подобна информация, за да може да бъде проконтролирана дейността му с оглед обществената необходимост от откритост, прозрачност и законност при осъществяване на

правомоцията му“.

Превратно е посочено от ответника, че законът не съдържа изискване към задължения субект да създава информация /чрез обобщения и анализи/ само за нуждите на административното производство по повод конкретно заявление. В случая не се иска създаване на нова информация, която да съдържа мнение, оценка, становище на Ц. във връзка със съхранявана при него информация, а напротив – представяне на налична при него информация, свързана с основната му дейност. Дори и да се възприеме становището, че ЗДОИ дава възможност на гражданите и организациите да се запознават със съществуващата информация, която вече е създадена, обработена или се съхранява в административните органи, но не е дал възможност под формата на искане на достъп до обществена информация, гражданите и организациите да налагат на административните органи обработването, създаването и съхранението на статистическа и/или друга информация /в случая изготвянето на справка/, то на [фирма] следва да бъде осигурен достъп до обществената информация в пълен обем за периода 2016г.-2018г., от която би могъл да изведе и търсените от него конкретни данни, в обобщен вариант. Законодателят не е въздигнал, като предпоставка за отказ форматът, в който информацията се предоставя, като видът на материалния носител на информацията /”форма”/ няма никакво отношение към задължението за предоставяне на достъп. По см. на § 1 т.1 от ДР на ЗДОИ „материален носител” е всеки хартиен, технически, магнитен, електронен или друг носител независимо от вида на записаното съдържание - текст, план, карта, фотография, аудио, визуално или аудио-визуално изображение, файл и други подобни. Не съществува никаква пречка съдържанието на информацията в конкретния случай да се изложи в свободен текст, без да е нужно да се изготвя нарочна справка в табличен вид.

По изложените съображения, съдът заключава, че подадената жалба е основателна и следва да бъде уважена, а решението от 06.03.2019г. на Директора на Ц. отменено, като издадено от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила, но в противоречие с материалния закон и неговата цел /чл. 146, т. 4 и т.5 от АПК/. На основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ административният орган дължи ново произнасяне по заявлението на [фирма] от 27.02.2019г. в 14 дневен срок от влизане в сила на съдебното решение.

Развитите в обстоятелствената част на жалбата твърдения и съображения на жалбоподателя се споделят изцяло от съда, който ги намира за основателни и извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по

смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна последици.

При този изход на спора и на основание чл.143 ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се възстановят направените по делото разноски, които възлизат в общ размер на сумата от 1 985.54 лева. Съдът приема, че уговорения и заплатен адвокатски хонорар от 1 935.54 лева за процесуално представителство от адв. Н. М. е прекомерен с оглед липсата на усложнение на процеса от неговата фактическа страна, а от правна страна не се отличава от типичните дела за този вид спорове. Съдът обаче, по арг. от чл.78 ал.5 ГПК във вр.чл.144 АПК не може служебно да го редуцира до минималния такъв по чл.8 ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет, а именно: 500.00 лева, защото липсва възражение в този аспект от ответната страна, което да е направено до приключване на устните състезания в процеса на 17.01.2020г.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, *Административен съд София-град*, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], представлявано от А. П. Ц. **Отказ № 93-2-1/06.03.2019г.** на Директор на Център за асистирана репродукция, постановен по заявление за достъп до обществена информация вх. № 93-2/27.02.2019г.

ВРЪЩА административната преписка на Директора на Център за асистирана репродукция за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 93-2/27.02.2019г., съгласно мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четринадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

ОСЪЖДА Център за асистирана репродукция с адрес: [населено място], [улица], ет.11 да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК],

представявано от А. П. Ц. със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], „С. офиси”, ет.6 сумата от 1 985.54 лв. /хиляда деветстотин осемдесет и пет лева и петдесет и четири стотинки/ на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.40 ал.3 от ЗДОИ.

Съдия: